

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er det hr. Villy Søvnald for sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det vil jeg så igen takke for og også takke for tydeligheden af, at det er en slags tvangsægteskab, vi oplever mellem Dansk Folkeparti og De Konservative, altså en slags arrangeret nødvendighed og sådan noget, og at det ikke er af lyst. Det synes jeg da bestemt tjener De Konservative til ære.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Arrangeret nødvendighed, ja, det kan man vel egentlig godt bekræfte at det er, forstået på den måde, at det jo altså er vælgerens ret og næsten også pligt i vores samfund at sammensætte Folketinget, og det gør de nu, som de har lyst til. Og så er det til gengæld os, der er blevet valgt, der har til opgave at få nogle resultater ud af den sammensætning.

Nu forholder det sig jo sådan, at alle andre partier undtagen Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti ønsker en borgerlig regering. Hr. Villy Søvnald vil jo sådan set vælge den nuværende regering – hvis jeg har forstået budskabet helt korrekt. Derfor er det jo lidt arrangeret, vælgerne har sådan set arrangeret det her fællesskab. Vi har fået et flertal, som vi siger tak for og gerne vil gøre brug af, for vi er faktisk meget glade for at få solide konservative mærkesager sat igennem, og det er lykkedes. Jeg kan tage dem fra en ende af, men det tillader tiden formentlig ikke lige nu, men jeg kommer gerne stærkt tilbage.

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er altid rart for os Socialdemokrater, når vi oplever, at De Konservative – og det har vi oplevet rigtig mange gange – sådan lusker bagi og bliver enige med os. Det tager gerne lidt tid, det kan tage år. I forbindelse med lukkedage har det taget et år for De Konservative at være enige med os i, at vi skulle afskaffe lukkedagene – det sagde jeg allerede ved sidste års afslutningsdebat – men det glæder mig, for det er jo lidt besynderligt, at arbejdsgiverne giver mere og mere fleksibilitet til deres ansatte, som så bliver ædt op af de her lukkedage.

Vi har også kunnet konstatere i dag i forbindelse med det med lukkedagene, at det altså ikke er noget, der vil gøre, at man vil sende en større check ud til kommunerne; det må de sådan set selv klare. Det er jo en af forskellene mellem De Konservative og Socialdemokraterne.

Jeg vil nu til noget helt andet, jeg vil nemlig gerne snakke skattepolitik. Jeg tror ikke, jeg er den eneste, som er lidt forvirret over, hvad der egentlig er regeringens skattepolitik. Jeg kom til at sige en fejl, da jeg stod på Folketingets talerstol, og det skal jeg beklage, jeg kom til at sige, at vi i det sidste stykke tid havde hørt, at Det Konservative Folkeparti havde bedt om skattelettelse 30 gange inden for det sidste stykke tid; det er det ikke, det er 20 gange, man har bedt om skattelettelse. Og der går næsten ikke en uge, uden at den her diskussion blusser op igen.

Mit enkle spørgsmål er naturligvis: Hvad er regeringens politik, og hvor lang er De Konservatives tålmodighed for at få de skattelettelse, som vi simpelt hen ikke kan holde på og gerne vil have her og nu; det er skattelettelse, som vi hele tiden hører tale om. Hvor lang er tålmodigheden?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Kun 20 gange? Altså, der må være noget galt. Jeg vil endda sige, at da jeg hørte det der med 30 gange, satte jeg et stort spørgsmålstejn ved, om optællingen i Socialdemokratiet havde været korrekt. Jeg tror, jeg ville kunne få det til mange, mange flere gange.

Det har den gode grund, at vi går stærkt op i at sikre dette velfærdssamfund nogle gode vækstbetingelser, sådan at der er endnu mere at dele ud af i velfærd til de forskellige opgaver, hvor der er behov for det. Derfor skal vi have gjort det mere attraktivt for flere at yde en ekstra indsats. Jeg har beskrevet mekanikken meget grundigt i mit indlæg, og derfor vil jeg nøjes med her at sige: Det Konservative Folkeparti har lige nøjagtig så megen tålmodighed, som skal til, for at vi får også det resultat hevet hjem.

Vi har jo én gang – det er så lige for nylig gået op for Socialdemokratiets formand – fået gennemført skattelettelse i milliardklassen. Det skete nu altså med forårspakken for 3 år siden. Og det er ikke noget, vi sådan nølende indrømmer, det er faktisk noget, vi er utrolig stolte af og tilfredse med. Men vi skal videre, og derfor har vi sat det på dagsordenen endnu en gang.